

НА СРЪБСКИЯ НАРОДЪ

По-страшна трагедия Шекспиръ не написа,
Ужаси по-грозни Данте не изниса,

Въ своята поема,
О, народъ нещастень! Чаша по-горчива
Изпива ли нѣкой? Бедствия такива
Въ историята нѣма!

Обиди ни много, люто ти мразѣ ни —
Сто пѣти по-люти доживѣ сѣдбини!

Тръпнатъ небесата
На твоитѣ страдания предъгледката страшна,
Злорадството млѣква и хулата грѣшна
Мръзне на устата!

1915 г.

ОХРИДСКО ЕЗЕРО

(Написано при известието за освобождението
на Охридъ)

Какво ме тласка днесъ и кой ме гласъ зове
Къмъ твоя лѣскавъ ширъ и китни брѣгове,
О, езеро прекрасно?

Незнамъ — но въ тоя часъ величественъ ламтя
Съсъ вихрени крила къмъ тебъ да полетя,
Къмъ твоя чуденъ свѣтъ, пленилъ духа ми
властно;

Ламтя да потопя душа и смаянъ взоръ
На твойто огледало въ свѣтлия просторъ,
О, езеро омайно,

На синитѣ вълни да гледамъ хубостъта,
На тѣхний плѣсъкъ тихъ да слушамъ
пѣсенъта,

Стенанието тайно;